

Του Παρασκευά Παρασκευόπουλου, ομότιμου καθηγητή ΕΜΠ

Το υψίστης σημασίας λειτούργημα που ονομάζουμε Παιδεία μπορούμε να το περιγράψουμε, πολύ συνοπτικά, με την εξίσωση Ελληνική Παιδεία ίσον Βατοπαιδεία, όπου με τον όρο «Βατοπαιδεία» εννοούμε ότι η Παιδεία μας είναι ένα ανάλογο σκάνδαλο με εκείνο του Βατοπαιδίου και ότι για τα χάλια της Παιδείας μας υπεύθυνοι είναι (όπως και στο Βατοπαίδι), κατά κύριο λόγο, οι λειτουργοί της, δηλαδή οι καθηγητές της.

Ειδικά για τα ΑΕΙ, το κακό που γίνεται από τους ίδιους τους καθηγητές είναι πολύ μεγάλο, είναι τεράστιο. Μάλιστα δε, για να το περιγράψουμε σε όλο του το μεγαλείο, χρειάζονται βιβλία ολόκληρα. Ας σταθούμε στα πλέον σημαντικά σημεία:

1 Σε κάθε γωνιά της Γης ισχύει ότι το Πανεπιστήμιο ίσον οι καθηγητές του. Στη χώρα μας περίπου το 75% των καθηγητών είναι κάτω του μετρίου, γεγονός που κατατάσσει τα Πανεπιστήμιά μας απελπιστικά κάτω του μετρίου.

2 Η πλειοψηφία των μελών ΔΕΠ έχουν τα καθηγητικά τους καθήκοντα ως πάρεργο. Η κύρια απασχόλησή τους είναι οι εξωπανεπιστημιακές δραστηριότητες, οι κλίκες, οι συντεχνίες, οι συναλλαγές, η διαπλοκή και η διαφθορά. Σε κάθε άξιο καθηγητή αντιστοιχούν τρεις ανάξιοι, διότι οι παρέες των καθηγητών προωθούν τους δικούς τους, ανεξαρτήτως προσόντων (είμαστε ΑΕΙ του βολέματος και της κλίκας).

3 Οι υποψήφιοι Πρόεδροι, Κοσμήτορες και Πρυτάνεις, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, δίνουν «γη και ύδωρ» στις κλίκες των συναδέλφων τους και στις κομματικές παρατάξεις των φοιτητών για να εκλεγούν.

4 Η ασυδοσία κυριαρχεί στα ΑΕΙ, η παρανομία σπάνια τιμωρείται, ενώ το υπουργείο Παιδείας παίζει έναν εξαιρετικά υποτονικό ρόλο. Τα κόμματα δεν μπόρεσαν ακόμα(!) να συμφωνήσουν για κοινή στρατηγική στην Παιδεία. Όλα αυτά έχουν καταρρακώσει τα ΑΕΙ μας.

5 Αν ένας καθηγητής αρχίσει να μάχεται τα κακώς κείμενα και να αγωνίζεται για το καλό της Σχολής του, τεχνηέντως απομονώνεται και εξουδετερώνεται. Κάποιοι αξιολογοί και γενναίοι καθηγητές που το κάνουν, υφίστανται αφάνταστους διωγμούς, όπως ταπείνωση, συκοφαντία, επαγγελματική και ηθική απαξίωση, πειθαρχικές διώξεις και ο κατάλογος δεν έχει τέλος.

6 Η Παιδεία μας, για να ανακάμψει, δεν χρειάζεται μόνο νόμους και χρήματα· κυρίως χρειάζεται καθηγητές. Βέβαια, μια μεγαλύτερη οικονομική ενίσχυση από την Πολιτεία και ένας νέος νόμοπλαίσιο, που να ικανοποιεί πολλά αιτήματα, όπως π.χ. την αξιολόγηση των ΑΕΙ, την κατάργηση των καταλήψεων, τη μείωση, ακόμα και τον μηδενισμό των φοιτητών στις εκλογές των Πρυτανικών Αρχών, θα βοηθήσει τα πράγματα, αλλά δεν(!) θα λύσει το πρόβλημα, για τους ίδιους λόγους που δεν λύθηκε τα τελευταία τριάντα χρόνια. Και δεν λύθηκε (είχαμε μόνο αποτυχίες και καμία επιτυχία), διότι για κάθε χρόνο που περνούσε, αντί να βελτιωθεί, χειροτέρευε εκείνο το στοιχείο που αποτελεί το εκ των ων ουκ άνευ (sine qua non) για την

αναβάθμιση κάθε πανεπιστημίου όπου Γης, που είναι η αναβάθμιση των καθηγητών του.

7 Επομένως, το υπαριθμόν ένα πρόβλημα των ΑΕΙ μας είναι οι καθηγητές. Αρα, η πολυπόθητη αναβάθμιση των ΑΕΙ μπορεί να γίνει μόνο(!) με την αναβάθμιση των καθηγητών. Αν αυτό δεν γίνει αντιληπτό και δεν γίνει πράξη, τότε κάθε νέα προσπάθεια για μια καλύτερη Παιδεία θα πέσει στο κενό, όπως έπεσαν στο κενό όλες οι προηγούμενες προσπάθειες από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα. Γι' αυτό πρέπει, επιτέλους, να κάνουμε κάτι προς τη σωστή κατεύθυνση για να διορθώσουμε τα πράγματα. Και αυτό που οπωσδήποτε πρέπει να κάνουμε είναι να βρούμε έναν ή περισσότερους αποτελεσματικούς τρόπους που θα «αναγκάσουν» τους καθηγητές να αναβαθμιστούν. Ένας τέτοιος αποτελεσματικός τρόπος είναι να ασκήσουμε «πίεση» στους καθηγητές κάνοντας αυστηρό κοινωνικό έλεγχο στο εκπαιδευτικό, επιστημονικό και διοικητικό τους έργο, ιδιαίτερα μέσα από τα ΜΜΕ (κάτι που έχει παραμεληθεί, προπαντός από την τηλεόραση). Άλλος δρόμος για την αναβάθμιση της Παιδείας μας, από το να αναβαθμίσουμε πρώτα και πάνω απ' όλα τους ίδιους τους καθηγητές της, δυστυχώς δεν υπάρχει. Ιδού λοιπόν η Ρόδος, ιδού και το πήδημα.